

Un núvol blanc (Lluís Llach)

Senzillament se'n va la vida, i arriba
com un cabdell que el vent desfila, i fina.
I som actors a voltes,
espectadors a voltes,
senzillament i com si res, la vida ens dóna i pren paper.

Serenament quan ve l'onada, acaba,
i potser en el deixar-se vèncer, comença.
La platja enamorada
no sap l'espera llarga
i obre els braços no fos cas, l'onada avui volgués
quedà's.

Així només, em deixo que tu em deixis,
només així, et deixo que ara em deixis.
Jo tinc per tu un niu en el meu arbre
i un núvol blanc, penjat d'alguna branca.
Molt blanc...

Sovint és quan el sol declina que el mires.
El pesarós sap que si minva, l'estimes.
Arribem tard a voltes,
sense saber que a voltes
el fràgil art d'un gest senzill, podria dir-te que...

Només així, em deixo que tu em deixis,
així només, et deixo que ara em deixis.
Jo tinc per tu, un niu en el meu arbre
i un núvol blanc, penjat d'alguna branca.
Molt blanc..

Aquesta canço forma part d'una campanya
#JoEmCorono que vol recaptar diners per
donar resposta el més aviat possible a aquesta
pandemia